

Αν το καλοσκεφτεί κανείς, αυτός ο μπερμπάντης θεός, ο Ποσειδώνας, που δεν άφηγε θηλυκό χωρίς να το κυνηγήσει, ήταν ουσιαστικά ο ριγμένος της παρέας των θεών. Όποτε διεκδίκησε έναν τόπο που τον ήθελε κι άλλος Ολύμπιος, έχασε. Προσπάθησε να πάρει την Αττική αλλά την κέρδισε η Αθηνά. Μετά, θέλησε την Αργολίδα αλλά την έχασε από την Ήρα. Δοκίμασε στην Αίγινα αλλά τον πρόλαβε ο Δίας. Ζήτησε τους Δελφούς, που, όμως, πήρε ο Απόλλωνας. Ακόμα και τη Νάξο, το νησί, όπου αγάπησε την Αμφιτρίτη, την έχασε από τον Διόνυσο. Λιγότερο άτυχος στάθηκε στην Κορινθία, που διεκδικούσε και ο Ήλιος. Εκεί, ο κριτής έδωσε στον ανταγωνιστή του τον Ακροκόρινθο και στον θεό της θάλασσας όλα τα υπόλοιπα.

Κι ακόμα, για πολύ λίγα από τα παιδιά του θα μπορούσε να νιώθει υπερήφανος. Συνήθως, γεννούσε τέρατα ή ληστές με κακό τέλος. Κάμποσους γιους εξολόθρευσε ο Ηρακλής, τους περισσότερους ο Θησέας, που τον θεωρούσαν επίσης γιο του.

Ειπώθηκε πως όλα αυτά σήμαιναν ότι ο Ποσειδώνας εκπροσωπούσε προγενέστερους λαούς, κυρίως τους Πελασγούς που αφομοιώθηκαν ή παραμερίστηκαν από τα ελληνικά φύλα. Γι' αυτό έχανε και τη μια περιοχή μετά την άλλη, γι' αυτό και οι απόγονοί του εξολοθρεύονταν και παρουσιάζονταν με την πιο απεχθή μορφή. Το σημαντικό είναι ότι εκδικιόταν κάθε περιοχή που έχανε, είτε πλημμυρίζοντάς την είτε ξεραίνοντας όλες τις πηγές της.

Στον ατέλειωτο κατάλογο των θεϊκών ερώτων, λίγες είναι οι φορές που η σχέση του Ποσειδώνα με κάποια όμορφη δεν είχε άσχημο τέλος. Μια από αυτές ήταν με την Αμμώνη. Όταν ο θεός έχασε την Αργολίδα, κατά τη συνήθειά του, την ξέρανε. Πουθενά δεν υπήρχε πόσιμο νερό. Στην απόγνωση του, ο βασιλιάς Δαναός έστειλε τις κόρες του, Δαναΐδες, να βρουν κάποια πηγή. Η Αμμώνη ήταν μια από αυτές. Ξέκοψε από τις άλλες κι άρχισε να ψάχνει. Η τύχη τα έφερε να βρεθεί μπροστά της ένας Σάτυρος, που την ορέχτηκε και την έστρωσε στο κνήγι. Πάνω που την πρόλαβε κι ήταν έτοιμος να την βιάσει, ξεπρόβαλε μπροστά τους ο Ποσειδώνας. Με αντίπαλο τον θεό, ο Σάτυρος δεν είχε καμιά τύχη και το έβαλε στα πόδια. Γεμάτη ευγνωμοσύνη, η όμορφη κόρη του δόθηκε κι ο Ποσειδώνας, σε ανταπόδοση, της αποκάλυψε, πού έκρυβε το νερό. Έτσι, λένε, σώθηκε ο κάμπος.

Στην περίπτωση της γέννησης του Θησέα, υπάρχει συλλογική προσπάθεια. Στην Τροιζηνία, η Αίθρα έμεινε έγκυος από τον βασιλιά της Αθήνας, Αιγέα. Μια νύχτα, παρουσιάστηκε στον

ύπνο της η θεά Αθηνά και την παρότρυνε να πάει στο νησί Σφαίρα (τη Σαντορίνη κατά τους μεν, τον Πόρο κατά τους δε) και να κάνει μια προσφορά στον εκεί ήρωα. Η Αίθρα υπάκουσε, αλλ' όταν βγήκε στο νησί, βρήκε να την περιμένει ο Ποσειδώνας. Έτσι, ο Θησέας φέρεται να έχει δυο πατεράδες: Τον Αιγέα και τον θεό.

Τη Μελανίππη, αν και παντρεμένη, την αποπλάνησε κι απέκτησε δίδυμα τον Βοιωτό και τον Αίοιο, γενάρχες φυλών. Η μάνα τους, όμως, γνώρισε σκληρή τιμωρία από τον απατημένο άντρα της. Στη Μήστρα, την κόρη του Ερυσίχθονα, τιμωρημένου από τη Δήμητρα να μη χορταίνει ποτέ, έκανε δώρο το χάρισμα να παίρνει όποια μορφή ήθελε.

Μια άλλη όμορφη, την Τυρώ, την ξεγέλασε με ανέντιμο τρόπο. Η κοπέλα ήταν ερωτευμένη με τον ποταμό Ενιπέα και ξημεροβραδιαζόταν στην όχθη, μήπως και παρουσιαστεί ο καλός της. Ο Ποσειδώνας την είδε κι αποφάσισε να επωφεληθεί. Χωρίς να διστάσει, πήρε τη μορφή του Ενιπέα και ξεπρόβαλε μπροστά της. Η Τυρώ του δόθηκε γεμάτη ευτυχία. Από την ένωσή τους γεννήθηκαν δίδυμα που η Τυρώ εγκατέλειψε στους αγρούς. Μια φοράδα τα λυπήθηκε και τα ανάθρεψε κι ένας υπηρέτης τα μεγάλωσε. Τους έδωσε τα ονόματα Πελίας και Νηλέας. Ο πρώτος έγινε αιτία να οργανωθεί η Αργοναυτική εκστρατεία κι ο δεύτερος να ιδρυθεί η Πύλος.

Μια ακόμα ερωτική περιπέτεια του θεού, αυτή με την Αστυπάλαια, την κόρη του Φοίνικα, έγινε αιτία να γεννηθούν ο Αγκάιος, που μετείχε στην Αργοναυτική εκστρατεία και ίδρυσε την πόλη της Σάμου, και ο Ευρύπυλος, βασιλιάς της Κω.

Στον αντίποδα των επώνυμων ηρώων, ο Ποσειδώνας απέκτησε ολόκληρο κατάλογο «κακών παιδιών». Το τέρας η Χάρυβδη, ήταν παιδί του Ποσειδώνα και της Γης. Μαζί της απέκτησε και τον γίγαντα Ανταίο, βασιλιά της Λιβύης και γεμάτο κακία. Καλούσε σε μονομαχία κάθε ξένο που τύχαινε να ξεπέσει στα μέρη του και τον σκότωνε. Το μυστικό του βρισκόταν στην επαφή του με τη γη. Μόλις την ακουμπούσε, ξανάβρισκε τη δύναμή του. Τον σκότωσε ο Ηρακλής, καταφέροντας να τον κρατήσει στον αέρα και, μ' ένα κεφαλοκλείδωμα, να τον κάνει να πεθάνει από ασφυξία. Άλλος ένας γιος του Ποσειδώνα, ο τρομερός Βούσιρης, ήταν βασιλιάς της Αιγύπτου κι επίσης σκότωνε τους ξένους και τους θυσιάζε. Τον σκότωσε κι αυτόν ο Ηρακλής. Ο ημίθεος απάλλαξε την ανθρωπότητα κι από έναν ακόμη γιο του Ποσειδώνα: Τον Έρικα, που ο θεός είχε αποκτήσει από τον δεσμό του με την Αφροδίτη και ο οποίος είχε εγκατασταθεί στη Σικελία κι επίσης σκότωνε τους ξένους.

(τελευταία επεξεργασία, 23 Νοεμβρίου 2020)